

¿QUE PENSEN ELS QUI VIUEN FORA D'ESPANYA?

ES aquest un aspecte dels més transcendents del problema que vivim. No som nosaltres, precisament, els qui hem de recordar que el món no ha d'ésser un conjunt de nacions o unitats estatals, i cada Estat un clos amb tanques impermeabilitzades. Aquesta concepció del món, les guerres de tarifes, crisis i curses d'armaments que se'n deriven, són filles de la mentalitat i l'organització capitalista. El món és, o ha d'ésser, al nostre entendre, un conjunt de conjunts, una unitat orgànica, una harmonia formada per una pluralitat de matisos.

El cas és, però, que els interessos d'una classe, la capitalista, dificulta la realització d'aquesta unitat orgànica que ha d'ésser el món, i cada Nació o cada Estat forma una mena de món apartat. Per damunt dels Estats, uns interessos lliguen parcialment els homes. D'una banda, els capitalistes; de l'altra, els treballadors.

No hi fa res que en determinats moments i sota el pes de certs fets particularment vius, el sector liberal o esquerri capitalista d'un Estat coincideixi en alguns punts amb la classe treballadora i s'avingui a actuar-hi d'acord per a l'obtenció d'uns objectius comuns. Fora d'aquell clos, fora d'aquell Estat, fora d'aquella coincidència circumstancial, els interessos dels capitalistes lliguen amb els d'aquella classe que resideixen en altres països, i els dels treballadors amb els seus germans de classe escampats pel món.

Aquest és el cas d'Espanya. Unitat circumstancial entre burgesia esquerrana i classe treballadora, i manteniment sobrent dels interessos de classe internacionalment.

Però el nostre problema, actualment fonamental, ultrapassa els límits territorials d'Espanya.

Què en pensem de la nostra guerra als altres països? Què de la nostra organització actual? Què de les nostres projectes, de les nostres consignes i dels nostres postulats?

Hi ha qui creu que el pensament que tinguin sobre el nostre "cas" depèn únicament de l'ordre exterior del nostre país. Pensen aquests que, tal com fan certs pobres diables, ens hem de presentar sempre ben arreglats, ben respectats, ben nets, ben sargits exteriorment, encara que la nostra roba interior faci plorar de bruta i estripada. I oblidem que en aquest món sempre hi ha símptomes que revelen l'estat interior i que es cotilla més alta la franquesa que la hipocresia. Ben entès que en dir franquesa no volem dir descordament.

Nosaltres tenim sempre present la dualitat de classes i d'interessos que domina el món. És per això que la preocupació de presentar-nos polits i d'amagar les tares que, com tots els homes i totes les col·lectivitats, tenim i hem de tenir, ens sembla grotesca.

Ens sembla preferible la sinceritat a totes les hipocresies.

En la nostra causa hem coincidit burgesia liberal i classe treballadora del país. Hi hem coincidit a desgrat de totes les tares i totes les anomalies. ¿Per què no ha de coincidir-hi igualment la burgesia democràtica i esquerrana i la classe treballadora dels altres països?

Resumint: ens sembla que voler acostar-nos als qui viuen fora d'Espanya a base de presentar-nos "ben arreglats" i sense claroscurs és córrer el risc d'ésser presos pels uns una mica ridícula, i pels altres per igualitats mediocres.

Convé que tots hi pensem.

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO

NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA

Barcelona, dissabte, 23 d'octubre del 1937

ANY I

NUMERO 210

¿PER QUE RIBBENTROP HA ANAT TAN PRECIPITADAMENT A ROMA?

Hom diu que l'ambaixador alemany a Londres era portador d'un missatge de Hitler per a Mussolini

S'ESQUERDARA L'EIX ROMA-BERLIN?

RIBBENTROP A ROMA

París, 23. — L'Agència NAVA, en referir-se a l'ambaixador alemany a Roma de l'ambaixador d'Alemanya a Londres, von Ribbentrop, recorda la qualitat d'aquest home de confiança de Hitler en els assumptes que es relacionen amb la Gran Bretanya i tres la confidència que Ribbentrop ha anat a la capital d'Itàlia per alguna cosa relacionada amb Anglaterra. El comentarista d'Avui suposa que Ribbentrop, en les seves converses amb els homes d'Estat italians, tractarà de la forma de coordinar el manteniment de les actuals relacions relacionades italo-germaniques amb les propers negociacions que es portaran a terme entre Roma i Londres per tal de cessar l'apagament italo-britànic.

Segons altres comentaristes, els quals basen les seves suposicions en informacions de bona font, en les seves entrevistes d'ahir amb Mussolini i Ciano, i en les que probablement celebrerà el dia d'avui, von Ribbentrop dirà també assumptes relacionats amb la guerra d'Espanya. — Cosmos.

LA VISITA INESPERADA

Londres, 23. — Tots els periòdics comenten la inesperada visita de

Von Ribbentrop a Roma i fan destacar la qualitat del diplomàtic alemany d'especialitat en les qüestions relacionades amb la Gran Bretanya.

Naturalment, des del primer moment, es refusa per sordida la creença que es tractava d'un viatge de plaer, augmentant l'espectació a mesura que es va saber, primer, que Ribbentrop havia conferenciat Bargmann amb Hitler abans de sortir vers Roma, i segon, que tot just arribat a la capital italiana, el diplomàtic alemany anà al Palau Venezia on conferencià plenament amb Mussolini. Més tard es dirigí al Palau Chigi, on celebrà una altra gran conferència amb el ministre italià de l'Exterior, conte Ciano.

La majoria dels comentaristes anglesos admeten la probabilitat que la gestió que Hitler ha encomanat a Ribbentrop es relaciona amb la nova actitud moderada adoptada per Itàlia dintre el Comitè de no intervenció i amb les futures negociacions per a un apagament italo-britànic.

Els periòdics es mostren un xic reservats i esperen ans la impressió definitiva arribi a Roma. — Cosmos.

TE UN CARACTER PROTOCOLARI

Roma, 23. — L'Agència Stefani insisteix en afirmar que la visita de Ribbentrop a Mussolini i Ciano

tingué un mar caràcter protocolari, però ningú no dona crèdit a aquesta versió en els cercles informatius estrangers de Roma.

Es pot especularment de relleu que el viatge fou organitzat precipitadament, per tal com s'havia anunciat la pròxima sortida de Ribbentrop cap a Londres i es destaca el fet que abans de veure a Mussolini el diplomàtic alemany fou cridat a la residència campestre de Hitler on conferencià prolongadament amb aquest. Per tot això s'accentua el convenciment que el diplomàtic alemany, totes de la màxima confiança del "Führer" en les qüestions que afecten a la Gran Bretanya, ha estat portador d'alguns missatges importants de Hitler per a Benet Mussolini, relacionats probablement amb nova actitud adoptada per Itàlia en el seu Comitè de no intervenció, en desacord amb la conducta que desvolupava fins ara a l'unions amb el delegat d'Alemanya en l'organisme de Londres.

Per últim s'expressa el convenciment de que "makro" del "Führer" fa també referència a l'interès creixent d'Itàlia per arribar al millorament de les seves relacions amb Anglaterra. — Cosmos.

COMENTARIS FRANCOSOS

París, 23. — Als cercles polítics

(Segueix a la pàgina 3)

QUINS ACUDITS!

ITALIA, VENJAT EL PASSAT I GARANTIT L'ESDEVENIDOR, NO TE ALTRA AMBICIO QUE VEURE INSTAURATS L'ORDRE I L'HARMONIA

Roma, 23. — Els mitjans i combatents de la Gran Guerra ofereixen al cap d'honor al comandant de l'"American Legion", Doherty. En finir l'èpat, el president dels mutilats, Delecris, va pronunciar una allocució en la qual declarà: "Itàlia, forta i resolta, vol la pau per a ella i per al Món. Frustrats els fruits de la victòria a la Gran Guerra, es va veure obligada a fer-se justícia per si mateixa. Però, un cop venjat el

passat i garantit l'esdevenidor, no té altra ambició que veure instaurar-se al Món l'ordre i l'harmonia".
L'orador final afirmà que l'opinió americana està sempre ben informada de la situació del vell continent, i afeegit: "Vos que heu vingut a Europa no solament per a evocar records, sinó també per a considerar les realitats presents, seriu certament bastant més lleials i de fe". — Fabra.

«ES NECESSARI TROBAR-SE PREPARAT PER A QUALSEVOL EVENTUALITAT», HA DIT CORDELL HULL

Washington, 23. — El secretari d'Estat senyor Cordell Hull ha estat investit solennement doctor honoris causa de la Universitat de Toronto.
Cordell Hull pronuncià un discurs sobre la situació internacional, i es referí particularment a la crisi creada a la pau mundial per l'actitud d'alguns països violant els Tractats solennement concertats. Preconitzà un ràpid aranjament de l'ordre internacional si es vol evitar el perill de la guerra i a combatre també la guerra econòmica que produeix la guerra per les armes.
L'orador acabà dient que en les

actuals circumstàncies cap país del Món no pot considerar-se completament a cobert del perill de veure's envoltat, si que s'ha de preparar la seva voluntat, en una guerra internacional, per la qual cosa es fa necessari trobar-se preparat per a qualsevol eventualitat. — Cosmos.

El Comitè de no intervenció està novament a punt de naufragar

Roma, 23. — "Informations Diplomatiques" publica una nota oficiosa que diu:

"El cas pres per les discussions que van tenir lloc al Comitè de no intervenció, fou seguit amb molta atenció als cercles diplomàtics italians. És evident que l'actitud especial per Itàlia en la sensació anterior i que havia estat saluata en tot els cercles de bona fe, com una contribució efectiva a la col·laboració europea, no va tenir la conseqüència que hom podia haver esperat. L'arribada, en el terreny de l'aplicació pràctica, dels principis acceptats anteriorment, han produït greus dificultats que han augmentat el pes de les discussions i comproment els resultats de la primera sessió. L'actitud del representant rus fou de nete oposició al que havia estat decidit, i l'actitud francoispana apareix incoherentment. L'agent vers aquesta posició de Moscou, la qual cosa no ha sorpres massa als dirigents italians. Creure que Itàlia pugui fer altres concessions substancials, és absurd. Itàlia té els seus papers en regla. Evidentment, la liquidació dels fronts d'Austràlia ha desparat l'oposició i intransigència de les esquerres a França i a Anglaterra. No es pot, en l'actual estat de coses, afirmar que el Comitè de no intervenció estigui novament a punt d'enfonsar-se; però sí que pot honestament ésser afirmat que seria grotesc atribuir-ne la més petita responsabilitat a Itàlia". — Fabra.

El mariscal Chan-Sue-Liang ha estat executat per ordre de Chan-Kai-Chek

Tien-tsin, 23. — L'Estat Major japonès ha publicat una nota que diu: De fons xinesos, indignats, senten que el mariscal Chan-Sue-Liang ha estat executat per ordre del mariscal Xang-Kai-Sek, a 8 nua de setembre.
Com es recordarà, Xang-Sue-Liang rapta Xang-Kai-Sek fa algun temps i fou posat en llibertat gràcies a les gestions de l'empesa del generalissim. — Fabra.

REUNIONS A ANKARA

Ankara, 23. — L'Agència d'Assíria, oficina del Govern turc, informa que fins el dia 8 de novembre proseguiran les converses polítiques que celebraran a Ankara els representants dels països de l'Entesa italo-soviètica, reunits en aquest capital amb motiu de les festes commemoratives de la República de Turquia. A aquestes converses s'ha concedit anticipadament alta importància política. — Cosmos.

Negrin i Companys a València

València, 23. — Aquest matí, a dos quarts d'una, han arribat procedents de Madrid, el cap del Govern, doctor Negrin, i el President de la Generalitat, Lluís Companys. — Fabra.

Aquest número ha passat per la censura

Hom creu que l'acarnissada lluita que té lloc a Xantung pot ésser definitiva per la guerra sino-japonesa

A LA PROVINCIA DE XANSI ELS JAPONESOS HAN USAT GASOS ASFIXIANTS

Els xinesos han destruït els dics del riu Tuhai, per tal d'impedir l'avançament japonès

Xang-Hai, 23. — Al front de Xang-Hai no sembla que les operacions d'ahir hagin provocat un canvi sensible en les posicions dels dos adversaris. L'Agència Central News, en una comunicació a la província de Xansí els japonesos van fer ús de gasos asfixiants en el curs de combats al sector de Heikou, al sud de Yuangping. A la línia del ferrocarril de Tien-tsin a Pukou els combats continuaran entre Yucheng i Pingraan.

El portaveu de l'exèrcit japonès ha declarat que tots els xinesos inicials els darrers dies als sectors de Kousang i Kotosang, han estat rebutjats per les tropes japoneses, les quals ocuparen els sectors de Huangku i dos pobles al sud de Netasio i Pasi. Els avions japonesos bombardejaren ahir el ferrocarril de Canton a Keulou.

DESMENTIMENT

Londres, 23. — Comunicant de Xang-Hai a l'Agència Reuter que podien ésser desmentides les notícies d'enviament dels tres avions anglesos a Xang-Hai. — Fabra.

LUITA AL NORD DEL RIU GROC

Xang-Hai, 23. — La batalla al Shantung segueix alterada, i hom s'adona dels desperats esforços que porten a terme els japonesos al nord del riu Groc. La línia no perd gens d'intensitat i els dos bàndols hi aboqueu contínuament nous contingents de reforçament.

Als cercles informatius estrangers de Xang-Hai s'expressa el convenciment que el resultat final d'aquesta batalla serà definitiu per a la guerra sino-japonesa. — Cosmos.

HA ESTAT TRENCAT EL FRONT XINES?

Londres, 23. — Comunicant a l'Agència Reuter des de Pequín que les tropes japoneses han trencat el front situat al sector de Yuang Ping. — Cosmos.

L'AVIACIO XINESE EN ACCIO

Xang-Hai, 23. — De l'Agència Central News: L'aviació xinesa ha castigat durament les bases japoneses del Yang Tse Pu. Les bate-

ries antiaèries japoneses reaccionaren fèrbment i no van poder impedir que les bombes aèries causassin grans destruccions al camp japonès. — Cosmos.

OFENSIVA JAPONESA

Tien-tsin, 23. — Sobre la línia férria Tien-tsin a Pukou, les tropes japoneses han iniciat una nova ofensiva. En la primera empenya han avançat tres quilòmetres. — Cosmos.

A FRANÇA PRENEN MESURES

La reunió interministerial d'ahir fou dedicada a examinar les qüestions que interessaven la defensa de la frontera i les possessions d'ultramar

París, 23. — El periòdic "L'Époque" dona els següents detalls sobre la reunió interministerial celebrada ahir, per tal d'examinar les qüestions que interessaven la defensa: "La conferència tenia per objectiu la defensa de les fronteres de França i les seves possessions d'ultramar. El conflicte sino-japonès podria fer pensar en una amenaça sobre la indústria, amenaça bastant seriosa. Fa un mes el Japó va ocupar algunes illes del golf de Tonquin, i l'ocupació motivà una protesta oficial del nostre ambaixador a Tòquio. Creiem saber que en el curs de la conferència d'ahir, Moutet, ministre de Colòmbia, demanà crèdit per a reforçar el nostre cos expedicionari a la Indòxia. D'altra banda, la transmissió de contingents italians a Líbia ha creat no solament un malestar a Egipte, sinó també a Tunísia. La situació de les nostres possessions i protectorats a l'Àfrica del Nord imposa una atenció més gran, per tal com es com-

proven moviments sospitosos al món musulmà.

No és impossible, doncs, que a fi de voler fer-se càrrec de les mesures que s'han de prendre per tal de reforçar els dispositius i efectius de seguretat a Tunísia i Alger, Deladier, ministre de Defensa, es traslladà allà a fi de portar a cap una enquesta a Tunísia i Alger. — Fabra.

Suspensió d'un mitin

Madrid, 23. — En compliment d'ordres del ministre de la Governació, ha estat suspès el mitin del Front Popular que, organitzat pel Comitè d'Enllaç dels partits Comunista i Socialista, havia de tenir lloc a Madrid demà, dia 24. — Fabra.

SCHUSCHNIGG, DARANYI I DE KANYA ESTUDIARAN LES PRETENSIONS ALEMANYES QUE PUGUIN AFECTAR AUSTRIA I HONGRIA

El Govern hongarès ha creat una institució que tindrà per finalitat la protecció del país contra els atacs aèris

A HONGRIA ORGANITZEN LA DEFENSA ANTIAERIA

Budapest, 23. — En la reunió celebrada pel Gabinet ahir de la secretaria del "Premier" d'aquesta capital, s'aprovà la creació d'una nova institució que tindrà la missió d'organitzar ràpidament en tot el país la defensa antiaèria. — Cosmos.

SCHUSCHNIGG CAP A HONGRIA

Vienna, 23. — El canceller Schuschnigg sortí ahir en direcció a Hongria. Ensura que de fons oficial es qüestionà el viatge de "speriar" i hom sap positivament que el cap del Govern austríac conferenciarà amb el seu col·lega hongarès Daranyi i amb el ministre magiar

de Relacions Exterior, von Kanya. — Cosmos.

DARANYI I DE KANYA CAP A BOUDA

Budapest, 23. — El President del Consell, Daranyi, i el ministre de l'Exterior, De Kanya, han sortit cap a Bouda, a 120 quilòmetres de Budapest, on ja es troba el canceller d'Austria, doctor Schuschnigg.

Es tres homes d'Estat celebraran algunes converses sobre la situació general europea i, particularment, a la zona danubiana. La versió oficial assegura que Schuschnigg no troba capent a Bouda i que la seva entrevista amb Daranyi i Kanya, serà purament protocol·laria, però ningú no dona crèdit a aquesta versió.

Es diu, per últim, que en les converses de referència seran estudiades corosament les pretensions alemanyes en el que puguin afectar a Austria i Hongria, així com les repercussions que l'estret funcionament de l'eix Roma-Berlin pugui produir a les bones relacions d'Austria i Hongria amb Itàlia. — Cosmos.

RAO DE PES

—Europa està perduda.
—Vols dir...?
—¿Que no ho veus que manquen homes d'acció i sobre accionistes...?

AL CAFE

AMB LA CAPA DELS DEIXEBLES S'HI ABRIQUEN ELS MESTRES

El més agrest dels nostres cotxes de turisme ha arribat tard. Tard i una mica agrà. Ha menjat carpins? Li ha demanat el seu company de sempre. —Ets d'ella en podrà, he mentat. —Ha respost el pilot. —Amb prou feines he dit. —Que no sap quin hora és? —Ha riut el més pausat. —Mossa. Però el meu fill ha arribat a casa a dos quarts de tres. Venia del camp d'esbarjo. S'emborçava molt, ara, els cotxes. —Sempre has fet el que han pogut. —Cà, home! Ara ho fan amb metode. Sense moure a classe. Pedagogicament. Què et sembla? —No em neguis que és millor la pedagogia moderna que l'antiga. I més humana. —Mossa. —Alguns potser et semblaria bo de tornar al temps de les "patinetes" i els cotxes corporals. —Totes les naves piquen. Alhora hi havia naufragis; una massa amplexada de mània. —Així cada un té el seu dir. —Així és més exacte que la suma de 2 i 2. El meu temps anava a classe tots els dies al març i a la tarda. Tots els dies d'enguany al diumenge, entons? I el diumenge et tenies per a esbarjo. Després hi havia la solista i l'home d'alt i a la tarda del diumenge el diumenge; i els diumenges no venien al març. A la tarda s'esbarjaven al pati del mateix col·legi, o un tant l'ensola d'encorbat. Més tard, els diumenges a la tarda ja no es unia al col·legi o a l'Institut ni per a esbarjo. I ara ja s'emborçaven els diumenges al març. Què et sembla? —Home! Que la pedagogia moderna atén tan bé l'educació com la instrucció. No es tracta d'empagament; encara als cotxes dels infants i adoles-

cents, només, són de formar ciutadans. —Doncs, que els facis present d'un exemplar del "Llibre de Ciutadans". Però que no ens maregis amb tant de jotes, home! —No et creguis que estiguis gens malament. És un llibre que hauria de servir de text obligatori al primer o segon curs dels Instituts. —Be, és que et vols riure del problema de les jotes? —Sí. El voldria fer entendre que cobrant-se també es formen ciutadans i s'instrueixen detalls. —L'col Et que fan de donar conceptes als mestres. Que no ho tens que els que estableixen els mètodes pedagògics al capdavant són mestres? Que no ho compres que predicant després per als alumnes, què poden fer jotes ells? —El que veig és que estàs molt entuat, avui. —Perquè em sobre la raó. Què et sembla, que és cap fet de negres fer classe als dies a la setmana? Si resulta massa pesat per als alumnes, que escorren les hores de classe i els detris emborçar una mica cada dia. —Però que no ho tens que jots-ho de la manera que ara dius no seria possible, que els detris emborçar a passar tres hores fora de classe, o un dia sense curs setmanal? I que et pensis que no aprendes res els alumnes, mentre s'emborçen? —El que em penso és que amb la capa dels detris s'hi abriquen els mestres. I que es detris emborçen tan a prop de les tres. —Així és el que et cot. —I doncs, què? —Què? Que ensenja, sí, sí més que plouem. —I han plorat, efectiuament. No han parlat més d'aquest assumpte. —Mari

EL MINISTRE DE MARINA ANGLÉS A NAPOLIS

Nàpols, 23. — Duff-Cooper, ministre de Marina, ha arribat a aquesta ciutat amb la seva esposa i diversos oficials de l'Estat Major. Sortiran demà cap a París. —Fabra.

ELS OFICIALS REBELS FERITS TAMBE SON PORTATS A NAPOLIS

Roma, 23. — 25 oficials de l'exèrcit rebel espanyol, ferits o mutilats, es troben actualment a Roma. Desemborçaren ahir a Nàpols, junt amb 700 ferits italians. —Fabra.

SCHACHT DIMITIRIA

Berlin, 23. — Circula el rumor que el doctor Schacht dimitirà la setmana entrant de les seves funcions de ministre d'Economia i continuarà com a director del Reichsbank. Schacht no serà substituït. El ministre serà dirigit per dos secretaris d'Estat: Fosse i Neumann, aquest últim encarregat per Goering del Pla de quatre anys. —Fabra.

I VISCA LA NO INTERVENCIÓ...

Roma, 23. — L'Agència Stefani comunica que entre Franco i Mussolini es canviaren durant el dia d'ahir expressius telegrams de mutua felicitació, amb motiu de l'entrada de les tropes rebels a Gijón. —Cosmas.

A FAVOR DELS NOSTRES OBRERMAN D'ASTURIAS

París, 23. — Oficialment s'annuncia que el Govern francès s'ha posat en contacte amb les autoritats rebels de Salamanca, integrant en favor de les poblacions asturians, en el sentit de demanar que no s'exerceixin represàlies. —Hom sap que el Govern britànic ha fet una gestió semblant. —Cosmas.

ARRIBADA DE VETERANS

Roma, 23. — Han arribat a aquesta ciutat 500 veterans de l'"American Legion". —Cosmas.

NOU CURRASCAT

Washington, 23. — Darrera veient sera botat el nou currascat d'North Carolina, de 35.000 tones. La construcció d'aquesta nova unitat ha costat una 85 milions de dòlars. —Fabra.

JOAN BATTEN A DAMASC

Berlin, 23. — L'aviador Joan Batten ha aterrat a les 17.30 de la tarda a l'aeròdrom de Hesse, a Damasc, en excel·lents condicions. —Fabra.

VON RIBBENTROP HA VISITAT MUSSOLINI

Roma, 23. — Von Ribbentrop, acompanyat de l'ambaixador d'Alemanya en aquesta capital, ha conferenciat aquest matí amb Mussolini i després amb el pontífex Ciano. Al cercle oficials es diu que aquestes visites s'han tingut un caràcter restringit i molt protocol·lari. —Fabra.

UN ALT FUNCIONARI ANGLÉS ES DETINGUT PELS REBELS

Gibraltar, 23. — L'alt funcionari colonial britànic Herbert Merrick, que havia anat a fer una excursió

en automòbil a Torremolinos (zona rebel espanyola) ha detingut i empresonat a Màlaga. No s'han pogut posar en clar els motius d'aquesta detenció. —Fabra.

SANCIONS ECONOMIQUES CONTRA EL JAPO

Ginebra, 23. — L'Associació xinesa pro Societat de Nacions ha dirigit a la Unió Internacional pro Socie-

tat de Nacions un telegrama en el qual expressa la seva gratitud pel conjunt d'esforços internacionals intentats per a restablir la pau i demana a totes les associacions germanes que insisteixin prop de llurs Govern amb vista a la realització de la Conferència de Brusselles.

Per aquesta conferència proposa els objectius següents: Primer.—Retirada de les forces invasores. Segon.—Compromissos mutus de no agressió. Tercer.—Mediació per a una solució essencial del conflicte. En el cas que aquesta esforça no resulti paral·lelitzat pel 7-9-37, la delegació no veu altre procediment efectiu que prendre sancions econòmiques completes contra el Japó. —Fabra.

Comunicarem a la nostra clientela, davant la possibilitat que, en algun cas, la circular que li hem adreçat no hagi arribat al seu poder, que a partir del dia 23 del corrent, els serveis d'aquesta dependència restaran avaluats a les Oficines Centrals, Rambla dels Estudis, núm. 1, en virtut de la disposició de la Direcció General de la Caixa de Reparacions del Ministeri de Finances de la República, que destina el local que actualment ocupa aquesta Agència, per a instal·lació de les Oficines de l'Institut organisme.

Barcelona, octubre del 1937
BANC HISPANO-COLONIAL

¿PER QUE HA ANAT ANUNCIIS OFICIALS RIBBENTROP...

(Ve de la primera pàgina) I a la Premsa és objecte de tota crítica comentaris que qualifiquen d'"insuperada" visita a Roma de von Ribbentrop. L'envia especial permanent de "Le Journal" a Roma declara que l'arribada de l'ambaixador alemany a Roma constitueix un veritable subterfugi en la política internacional, car als cercles romans ben informats arriba a assegurar que Ribbentrop era portador d'un missatge personal d'Adolf Hitler, que al·lir s'apressa a lliurar al "Duce" poc després d'haver aterrat a l'aeròdrom de Roma. "Le Petit Parisien" no veu necessitat en el viatge de Ribbentrop, encara que considera que té veritable importància. Per a l'element periòdic, les raons d'aquest viatge són evidents i es troben en íntima relació amb la nova actitud adoptada per Itàlia al del Comitè de no intervenció. El comentari remarca que la nova posició d'Itàlia a Londres ha estat adoptada amb el fi de produir satisfacció a Anglaterra i facilitar les negociacions per a l'aproximació italo-britànica. És clar que aquesta actitud d'Itàlia s'ha aplegat un xic dels acords presos prèviament entre Roma i Berlín.

El seu primer gran viatge és Roma. Allí trobarà un clima agradable. El comte Ciano, jove i ben plantat com ell, encimbellat com ell gràcies al casament, vistat i dinàmic com ell, diplomàtic d'aquesta manera moderna, en la qual s'exerceix de tot menys coneixements de dret internacional, cerà ni el ha dubte, un excellent amic del baró von Ribbentrop. Quina és la missió de von Ribbentrop? Antikomintern. Els aïts funcionaris "nazi" tenen aquesta deliciosa manera d'ocultar la seva enciclopèdia ignorada: invencibles milles. Les paraules han servit per a encimbellar molta xerraires, però ara el que falta és cercar una mica de contingut a aquesta política "nazi" que serveix de base a tot l'engranatge burocràtic nacional-socialista. Als cercles polítics de Berlín mostren una gran reserva, potser perquè no saben gran cosa del viatge. Es diu que el "Führer" ha encarregat a von Ribbentrop que presenti a Mussolini nous suggeriments referents a l'actitud comuna d'Alemanya i Itàlia en la qüestió d'Espanya en el cas que el Comitè de no intervenció arribés a un carter sense sortida. Igualment von Ribbentrop sembla haver estat encarregat de sondejar el "Duce" respecte de l'actitud italiana amb referència al pacte germano-nipó contra el Komintern. Von Ribbentrop parlarà també de l'activitat antialemanya a l'Europa Central. Les relacions d'Alemanya amb Austria i l'Excoedivàquia constituiran tema de discussió en les entrevistes que celebraran. S'afirma que també es tractarà de les reivindicacions colonials alemanyes.

BANC HISPANO-COLONIAL
Agència n.º 18. Plaça de Catalunya
Comunicarem a la nostra clientela, davant la possibilitat que, en algun cas, la circular que li hem adreçat no hagi arribat al seu poder, que a partir del dia 23 del corrent, els serveis d'aquesta dependència restaran avaluats a les Oficines Centrals, Rambla dels Estudis, núm. 1, en virtut de la disposició de la Direcció General de la Caixa de Reparacions del Ministeri de Finances de la República, que destina el local que actualment ocupa aquesta Agència, per a instal·lació de les Oficines de l'Institut organisme.

Barcelona, octubre del 1937
BANC HISPANO-COLONIAL

VIDA MILITAR

134 BRIGADA

Tot el personal de la 134 Brigada Mixta pot passar els dies 23, 24 i 27 del corrent pel local de les seves oficines, carrer de Sicília, 26, segon, primera, a fi d'abonacions els havers que tinguin pendents de cotrament.

INSTRUCCIO PREMILITAR A LES TARDES

Des de dijous vinent, el curs d'instrucció premilitar de la joventut s'efectuarà també a les tardes, i aquells joves de 16 i 19 anys que encara no s'hagin inscrit, poden fer-ho des d'aquest dia a la tarda, als respectius Centres d'Instrucció.

ELS ARABS HAN ATACAT NOVAMENT LA «PIPE-LINE» PETROLIFERA DE L'IRAK

Els musulmans d'Etiopia fan subscripcions a favor dels rebels

Jerusalem, 23. — Per tercera vegada en quinze dies, les bandes arabs han produït avants a la "pipe-line" petrolífera de l'Irak, les tres vegades a les proximitats de Jaffa. En aquesta darrera ocasió, els arabs col·locaren una bomba que en esclatar va ocasionar el trencament de la conducció de combustible, cremant-se aquest. El foc, però, va poder ésser sufocat

poc després d'haver-se iniciat. No hi va haver cap dany gràcia personal. —Cosmas.
Roma, 23. — Els diaris donen la notícia que les organitzacions musulmanes d'Etiopia, especialment nombroses a la part meridional del país, incrementen una important subscripció a favor dels rebels de Palestina. —Cosmas.

HOM CREU QUE VAN ZEELAND PRESENTARA LA DIMISSIO I ABANDONARA EL GOVERN

Brusselles, 23. — Aquesta tarda, a les tres, s'ha reunit el Consell de ministres, que continuava reunit encara a les set del vespre. El tema principal ha estat la situació política interior. Aquesta situació ha empitjorat de tal manera, en el curs de les últimes 24 hores, que als cercles polítics i parlamentaris es parla ja d'una imminent crisi ministerial.

Encara no se sap quan tornarà Van Zeeland de les seves vacances, però generalment es creu que serà a mitja setmana entrant. Es creu que Van Zeeland, que restat políticament havia expressat el seu desig de retirar-se de la política, quan torni de vacances presentarà definitivament la seva dimissió, i abandonarà el Govern. —Fabra.

EL CAP DELS SERVEIS ESTRANGERS DE L'ORGAN NAZI «VOELKISCHER BEOBACHTER» HA MORT EN UN DUEL

Berlin, 23. — Se sap ara que Roland Strunk, cap dels serveis estrangers del «Voelkischer Beobachter», mort ahir, mort en duel. El periòdic anuncia aquest matí que després de la seva tornada de les grans

muntanyes, Strunk fou atacat per un adversari que atacà el seu honor i el de la seva família. El periòdic no dona cap altra indicació sobre el duel. —Fabra.

REFLEXOS DEL CAMP EL PAGES CATALA ABANS DE LA REVOLUCIO

Fent Justícia, hom de reconeixement que el treballador del camp ha estat abandonat a la seva sort. Deixem de costat algunes incursions i campanyes intermitents portades a cap per la nostra central sindical, que no poden tenir la pretensió de creuar en profit del pagès. De fet, aquest ha viscut sola la tutela d'orientacions anomenades polítiques i ha estat beneficiat per propagandes dites d'escorçura o de dia que podrien ligurar en una anàlisi hipòtica. Els propagandistes de tals partits anaven en peregrinació per aquests pobles en moments electorals. I els oïdaven en absolut fins que venien noves eleccions. Llavors prometien puntes, carreteres i adhoc riu amb peus de coloma. La propaganda es feia adoptant un to groguer i buit; desparant insanes egònies i adiant hàbitament els instints més vulgars. I sense que ningú els inquietés per a despertar-los alany de superació, per incorporar-los als corrents socials i ètics del moment. És clar que amb aquesta generalització respectarem algunes individualitats, que el fet d'apartar-se a les tribunes rurals, anava acompanyat d'un propi noble i elevat; respectarem, inclosa, els petits instints escurats per determinats elements que tendien a millorar la situació econòmica del petit propietari, encara que no tingueren un caire alliberador i social; encara que s'oblidessin del treballador del camp que no tenia terra. Però aquestes lleus excepcions confirmen la regla. En general, l'aportació política a les rurals catalanes, guardava reduïda a fundar càmbols i centres, un les figures de Prat de la Riba o de Pi i Margall s'avenien salomernament presidint sessions de maquila o tint; un es ballaven sardanes o el cagarrao; o una quantitat explotadora i pibèta, que en venir les eleccions legal es sentien els electors que el candidat, eren els anys i senyors de vidre i biscaïnes, de consciència i persones. Què pot rendir el pagès quan se li han administrat tals ingredients? Que té d'esperar que tingui dubtes i recels? L'ambient encarrit, d'engany, d'inestabilitat, d'explotació i de misèria no és cosa d'un Mo. Han transpassat d'una a l'altra generació les seves condicions de fureta de la glèva; han heretat del medi materialitzat en que han viscut l'instint de fer-se propietari a canvi de tota classe de sacrificis; han vist durant anys i panys que a l'any de la terra, que al ric del poble, tal li estava permès; no han rebut altres

principis i dèries que fer-se amb un camp o rinya que per a ells representava un mitjà de vida, la base de la subsistència quotidiana i misera de la seva llar i dels seus fills. I que pagaven car aquest afany? Que n'era de dura la vida del pagès català! Tulliam sap que els nostres parcers, arrendataris, rabassoters i petits propietaris no tenien més que deures, obligacions i molt treball. El gran propietari podia fer i desfer a caprici. Fa solament una quantitat anys que el treballador del camp era un paria, un esclau tractat pitjor que qualsevol bestiola. El pagès humil feia esforços per a comprar un animal, carro o tros de terra, el treball esgotador, normalment, no era prou per a satisfer lletres i compromissos; l'esforç familiar mantés vegades fallava per a complir el pagament als terminis fixats; llavors intervenia l'afuacat, i l'afuacat comprat i els diners bestres, passaven a mans del ric, del ric propietari. I el ric de fer treballar terres i quan produïen prendre-les? I els tractes Bestres de la meitat i el terç; i la usura, que tenia arrels profundes a tots els indrets de Catalunya! Aquests factors, fatalment determinen un estat psicològic i ètic que no es destrueix per encant; que no queda treball pel sol fet de tenir un carnet sindical; que no s'extingia amb crítics i imposicions que resulten sempre contraproduents i negatives. Tampoc conduïx a res aquesta política de fer adeptes a tota costa, sense tenir el propi d'endegar i resoldre les inquietuds i desigs del treballador del camp. Aquesta balotera que han anat pel camp combatent tot esperit renovador, despertant mesquineses i rivalitats; agraïxeres que tant han malparat de les collectivitzacions agràries i que calien com mortis davant les immensitats i abusos dels traficants, que veuen passant als nívols els productes de la terra, han presat un flac servei als camperols pobres i a la societat en general. L'extracció del pagès a la lluita social; el fet de convertir-lo en col·laborador a les necessitats i idees del moment, ha d'ésser producte d'un procés d'adaptació, de comprensió dels seus problemes, de coneixement de les seves característiques i necessitats. Tot el que significa adultèria, l'omertat els seus vici i defectes, es fer demagogia; tot el que sigui violentar el seu tarannà, irritar-lo independentment, és seguir un mal camí. És precis endegar les normes de convivèn-

cia entre la ciutat i el camp; harmonitzar les relacions entre l'obrer i el pagès, avui alterades per l'abus d'emboscada i traficants; per haver seguit usos directives que fossin possibles el saqueig i el pillatge més desecral i perjudicial a les necessitats i exigències del moment. L'objectiu a perseguir ha d'ésser: ni apropiats ni miserables, ni haders ni rebats. Femem que si el 19 de juliol, que si els milers i milers de víctimes que costa la subversió feixista, no representés el traspassat d'una època dissonant; que si no posés fi a les humiliacions, misèries i vicissituds sofertes per aquests germans nostres, que si no simbolitza una aurora més justa i humana per al treballador del camp, ens farem mereixedors de la més gran execració històrica. JOSEP VIADU

OBRA A FAVOR DELS CECS ALS ESTATS UNITS

Diverses personalitats es dediquen a ensenistrar gossos per a servir de guies als mancats de vista

"El paraiso perdido", una de les últimes pel·lícules de la "Republic Pictures", crida molt l'atenció actualment als Estats Units, per intervenir-hi "Bill", un dels gossos enseniat per la societat de "Ull Vident", per a servir de companyia i guies als cecs. L'"Ull Vident", novíssima organització benèfica que compta amb l'ajut de destacades personalitats de totes les esferes socials dels Estats Units — poden citar, entre altres, per conèixer-los més, Booth Tarkington, el celebrat novel·lista americà; Cecil B. de Mille, director cinematogràfic; Ednat Ford, fill del gran industrial; Charles Francis Adams, William Allen White, Marshall Field, etcètera — es dedica a ensenyar gossos dels que hom en duu pel·lícules, a fi de posar-los al servei dels cecs. I, tan perfectes és el mètode que per a això una, que aquests animals arriben a posar de manifest una intel·ligència poc menys que humana, i es coneixen, per la seva devoció i diligència, en veritables criats de llum. Més de dos mil gossos enseniat per l'"Ull Vident", hi ha actualment als Estats Units, i la tasca que la societat realitza ha

merescut l'elogi unànime del públic, puix que significa un raig de llum i esperança entre les tenebres de la ceguera. La promesa americana, sobretot, ha influït molt en aquesta última tasca per la divuigar i donar importància al propi de l'"Ull Vident"; i així és que, com era d'esperar, "El paraiso perdido", a part de la seva indubtable importància artística, ha estat rebut per tota una producció digna de lloçana i veritablement encoratjadora. Henry Cugat, el líder d'antrop americà que ocupa actualment la presidència de la societat de l'"Ull Vident", després d'haver assistit a l'exhibició privada d'"El paraiso perdido" a la sala de projeccions de la República, a Nova York, s'ha declarat profundament satisfet i emocionat, opinió que comparteixen els crítics més autoritats del periodisme nord-americà, que elogiaven francament la tasca de William Hall, Anne Nagel, Steffi Dunn i Dean Jagger, els principals intèrprets de la pel·lícula, i afegien que "Bill" — tal com el presenta la República — és la demostració més palpable de la importància de la tasca que despenja l'"Ull Vident".

«Els nostres enemics porten al front el signe de la derrota com a designi i fatalitat històrica», digué Companys

«El que no pogué ésser el mes de novembre a Madrid, no serà mai més. Espanya es salvarà», va dir el cap del Govern

Abre a la nit, el President del Govern i el de la Generalitat de Catalunya van dirigir-se al poble espanyol per ràdio.

COMPANYS

Aprofitant l'ocasió de parlar per ràdio el President del Consell de Ministres, doctor Negreia, m'ha donat gran ocasió per expressar les meves parades de salutació al Poble espanyol i als espanyols tots, per a transmetre la fabricació neta, fraternal i emocionada del Poble català.

Per a parlar d'Espanya, a tota l'Espanya, la millor tribuna és la que Madrid facilita al Govern. El preu que pel seu heroisme s'ha guanyat Madrid és tan alt que tot esdeveniment que es produïx a la Capital neix assistit d'un prestigi cert i invulnerable.

de batalla. A la dona que com a fruit del seu amor lliura al Món un tros de la seva ànima que ha caigut en el profund solc de la terra, com a llavor de carn humana amb sang i amb llàgrimes, que ha de fructificar en el llarg i constant esforç de la humanitat, per tal que el sol ho illumini en una societat més justa, amb una existència més bella.

Aquesta dona ja no plora. S'ha assecat les llàgrimes i el seu cos s'ha redreçat, orgullós del seu fill, il·luminada per la fe, i us diu com jo: «Espanya, a vèncer i a vèncer aviat! Visca la Llibertat!»

NEGRIÀ

Per a parlar d'Espanya, a tota l'Espanya, la millor tribuna és la que Madrid facilita al Govern. El preu que pel seu heroisme s'ha guanyat Madrid és tan alt que tot esdeveniment que es produïx a la Capital neix assistit d'un prestigi cert i invulnerable.

El cap del temps no hem perdut aquesta esperança, és perquè la nostra fe en la victòria és avui més robusta que avui. En eucar la segona campanya d'hivern, una sola afirmació essencial ratifiquem: vèncerem. Triunfarà la República. Prevaleix Espanya. I els sacrificis d'aquesta guerra que ens fan i de la qual ens defendem, ens semblaran petits per al bon guany d'haver afirmat el gran orgull de la pàtria en perill: la seva independència. Que els desgraciats i els desgraciats en sentin.

El preu de la victòria no depèn tant dels altres com de nosaltres mateixos. M'obligo a declarar que cap preu no el reputarem excessiu. Tots ens semblaran petits si ens garantíem el bé i l'estabilitat de realitzar davant el Món la nostra llibertat d'espanyol per tragar per camins de pau els camins de la nostra nació, que conèix pel seu pas la inanitat de tota violència encaminada a subjugar la seva independència i la seva llibertat.

estimable de realitzar davant el Món la nostra llibertat d'espanyol per tragar per camins de pau els camins de la nostra nació, que conèix pel seu pas la inanitat de tota violència encaminada a subjugar la seva independència i la seva llibertat.

Les d'Europa, potser per inevitables i previstes, no desgraciats i el nostre ànim; i la nostra fe no és cap: es fonamenta en la seguretat de la victòria, en la possibilitat que ens vigilarà i en la nostra potencialitat bèl·lica que tot just es troba en la fase inicial de la seva corba ascendent, cada instant en un grau de més certitud.

El Govern es disposa a estudiar si és arribat el moment que es requereix una seguretat més important en saber que la nostra decisió, que per ésser del Govern serà imparcial, no haurà d'ésser discutida. Són massa abundants els esforços intel·ligents que monopolitzen la Premsa. Són molt nombrosos els periòdics que s'editen. Aquest excés de paper imprimeix no és sempre justificat.

No es tracta aquí de subjugar l'emissió del pensament. Es creu en el propòsit d'evitar la innecessària reiteració d'aquest mateix pensament, puix que la difusió de les notícies requereix tanta velocitat com en l'actualitat els propòsits. Garantida als grups polítics la defensa escrita de la seva doctrina particular, és que el Govern es proposa una unitat econòmica, unificació, amb la qual cosa s'aconseguirà, fàcilment, eliminar dels mitjans periodístics el risc de les indiscrecions que la censura té fora, amb resultat variat, que no és productiu. El periòdic militant podrà oferir els seus homes millors a responsabilitat que encara no estan cobertes tal com convé a la seva importància. Ni tan sols les mans intel·ligents dels obrers de la impremta no hauran de quedar buides. No és el fantasma de la mort de forma insuperable dels cossos fatigats del periodisme vell allò que pot posar una engrufadura d'angúnia en els professionals de la ploma que en compliment del deure de l'ofici aturen la seva atenció en les meves paraules. Amb el pensament en ató, sense propòsit d'elogi, de

apuntar Falla cada dia, però aquest júnio valdri per efectuar la victòria no després de manera exclusiva dels triomfs i derrotes de les nostres armes, sinó també de la fecunditat dels camps i de la productivitat dels nostres treballadors. Com més ferma sigui la nostra aplicació al treball, més curt serà el temps que ens separi de la victòria.

El Govern es disposa a estudiar si és arribat el moment que es requereix una seguretat més important en saber que la nostra decisió, que per ésser del Govern serà imparcial, no haurà d'ésser discutida. Són massa abundants els esforços intel·ligents que monopolitzen la Premsa. Són molt nombrosos els periòdics que s'editen. Aquest excés de paper imprimeix no és sempre justificat.

No es tracta aquí de subjugar l'emissió del pensament. Es creu en el propòsit d'evitar la innecessària reiteració d'aquest mateix pensament, puix que la difusió de les notícies requereix tanta velocitat com en l'actualitat els propòsits. Garantida als grups polítics la defensa escrita de la seva doctrina particular, és que el Govern es proposa una unitat econòmica, unificació, amb la qual cosa s'aconseguirà, fàcilment, eliminar dels mitjans periodístics el risc de les indiscrecions que la censura té fora, amb resultat variat, que no és productiu. El periòdic militant podrà oferir els seus homes millors a responsabilitat que encara no estan cobertes tal com convé a la seva importància. Ni tan sols les mans intel·ligents dels obrers de la impremta no hauran de quedar buides. No és el fantasma de la mort de forma insuperable dels cossos fatigats del periodisme vell allò que pot posar una engrufadura d'angúnia en els professionals de la ploma que en compliment del deure de l'ofici aturen la seva atenció en les meves paraules. Amb el pensament en ató, sense propòsit d'elogi, de

claro que la petició de sacrifici que es fa a la Premsa, es comporta igual demanda pel que, a despit del preu de la seva vida, l'han servit amb rectitud mai no defallida.

Gran treball ha costat obrir pas a la veritat espanyola, amagada cruelment pels instruments de publicitat que les classes conservadores d'Europa lluraven en llurs dipòsits als rebels. Es en canvi, l'extingir-se la llengua de la nostra èdica crueltat. Tot fàcilment de ferotges que servien de fons per a projectar davant el Món el Govern de la República ha estat retirat de la circulació per les escorbiments de la sensibilitat mental. Espanya recobra la seva estirada al mateix temps que ven engrandir-se el seu tradicional prestigi heroic. Aquestes victòries, de caràcter moral, no

acompanyades encara per les victòries legals, per les victòries del dret. Falla que els tractats es compleixin i, conforme els pactes en ella, se'ns consenti lliurement el comerç amb països de la nostra amistat i la nostra preferència. Falla que Europa es decidís a reconèixer la veritat de la nostra guerra i que proclamés la nostra nació a la nostra pàtria de dues nacions agroromana. Hi ha la possibilitat i l'esperança que es decidís al que encara no s'han decidit. La guerra continua i continuarà mentre no deixem completament afirmada la independència d'Espanya. Aquest és el nostre deure i l'acomplir. Ningú no ha de temer que ens n'afallim.

Inútil foren els esforços de l'aviació alemanya per fer decaure l'ànim del Poble espanyol. Inútil és tota persistència dels catalans italians. El que no pogué ésser el mes de novembre, no serà mai més. L'acceptació serena d'això costà que s'acceptava acceptant el 1936 exactament com el 1908 la victòria de Madrid. La victòria d'Espanya, d'aquesta entranys, Espanya nostra que amb el seu sentit trage de la vida repugna més que la mort la servitud colonial de poders estrangers. Tots hem d'ajudar a realitzar l'anhel profund de la pàtria.

Heus ací un ideal inaccessible, als qual el Govern, present com a testimoni Madrid, es declara fidel Madrid, que ens té pel seu deure, no, rebutjarà el nostre home quan aixequi en tota la nació la bandera de la República il·luminada amb la llum de la victòria d'Espanya, i amb Madrid està tot Espanya.

PREMSA FORANA

«Arribés, de Lleida, contracte el procedir criminal de l'aviació faccina amb el comprometent noble dels nostres agricultors. Heus ací el que diu el diari amic:

«Mentres nostres forces busquen pacíficament objectes utilitzats en la repatriació enemiga i en la lluita en les frontes, les huestes mercenàries al servei del factio sumardes de metralla un dia i otro nostres capitans. Abi están les constants incursions de los piratas sobre Barcelona, blanco hoy de sus insidiosos de hiena y donde más que objetivos militares destruyan viviendas obreras, colegios y hospitales.

Nuestros pueblos destruyen capital, y no lo hacen. En el frente de Aragón, por ejemplo, están Zaragoza y Huesca. Que bastaría una orden para dejarlos convertidos en ruinas. Pero nosotros no podemos hacer eso ahora, que es conocida con el número de totalitaria, porque hemos de ser los artífices de la nueva economía, y por consiguiente, cuando menos ruinas económicamente, menos ruinas habrá de levantar el nuevo edificio social.

«Saltemus lo que comença una guerra, y por esto cada día nuestra moral es más elevada. De nada sirven los gualtes de metralla que en incansables medidas arrojamos los palcos obreros. Vencemos, destruyendo puentes de locomoción, a la vez que apañaremos en la guerra al enemigo. Y como una nueva prueba, véase la diferencia de trato que nuestros luchadores dan a ciudades de retaguardia enemiga.

A raíz de los últimos sucesos que los facciones llevaban a cabo en las ciudades por ellas huídas, tres pilotos de nuestra gloriosa valerosa sobre Sevilla y, exponiendo la vida, descendieron a tierra altura sobre el cementerio y allí descargaron sobre los obreros asesinados por los verdugos un aluvión de flores rojas como ofrenda de vergüenza»

«Gerona C. N. T. no era que Ferrer es trobi solament a les trinxeres enfrentades a les nostres.

«Tenemos otros enemigos—dijo— Uno de estos es la diplomacia internacional que se descompone por que de día en día va avanzándose el triunfo definitivo de nuestras armas. Desde los principios de nuestra guerra por la Libertad y por la independencia de nuestro solar patria, que anhela la diplomacia internacional ver invadida nuestra tierra por las fuerzas de Hitler y Mussolini y que el fascismo criminal pueda imponer su dominio sobre los pueblos de la República española. Este enemigo internacional, que se descompone y que pechadamente se reúne en la Sociedad de Naciones para sólo poder trabajar a nuestro triunfo, que anula mal una imparcialidad que nunca existió, es otro poderoso enemigo al que hemos de vencer más por la fuerza razón de no dar la cara, aunque conecemos claramente que sus intenciones no son otras que iniciar nuestro esfuerzo, cosa que lo lograrán porque nuestra fe en la victoria nos da fuerza suficiente para afrontar a todos los enemigos»

«Vida», de Gandia, es felicitación de la liquidación de ciertos problemas de carácter político que existen a la localidad i afegit:

«Y hoy que la Organización confederal es la única agrupación antifascista que no tiene orgullo interno y está dando la brillante nota de la adaptación obrerista a todos los cambios de los organismos por nosotros creados, dando color a nuestras instituciones, mostrándonos cual somos temientemente solidarios, motu proprio en germin las discrepancias que pueden surgir, haciendo resaltar a los que se desvían, buscando afinidad y ensanchando el marco gremial de la Confederación Nacional del Trabajo»

«S. U. T.», organ de la Local de

Vilafraça del Penedís, defensa l'activitat econòmica dels Sindicats obrers de la segona màquina.

«El tiempo perdido querer desplazar el Sindicato de las posiciones conquistadas a la burguesía, siempre fueron los Sindicatos locales de control y de acción cuando frente a la burguesía luchaban. Hoy son los Sindicatos manuales de energía y de acción constructiva.

Los obreros demostraron cuando las fábricas fueron abandonadas por sus patronos, que se bastaban a sí mismos para volver a emprender el ritmo de la producción. Las fábricas aquellas que vegetaban, se convirtieron en productivas, hasta que llegó el momento de la sazón de materias primas.

Cada día que transcurre, pese a todos los pesares, el Sindicato afirma sus posiciones. Catalunyanos su atención progresiva en el terreno económico y social no puede ser modo alguno beneficiar la Economía del país. Desear que el creador del Organismo Sindical se paralice la actividad económica, y si el cuerpo social que en estado parálisis, es una muestra por consunción la que espera al país.

Comprendan los dirigentes de la política que España necesita nuevos órganos, nuevos métodos de distribución, y que estos no los puede dar la experiencia adquirida por los obreros, obreros de sus Sindicatos.

En este terreno la Confederación Nacional del Trabajo, pasado los primeros días de la lucha caudera, entró en el estudio del problema vital de la Economía, creando por autodeterminación de los propios productores nuevos engranajes en el mecanismo Sindical para que la base, el Sindicato, fuera instrumento adecuado a las circunstancias y haciendo desde se escribieran todos los ataques facciosos de la Retaguardia»

LES NEGOCIACIONS ANGILO-ITALIANES

Roma, 22.—Generalment es creu que la situació internacional ha millorat ja prou perquè podem començar molt aviat les negociacions anglo-italianes pèlixes ja tant de temps.—Falra.

SABOTATGES CONTRA LA «PIPE-LINE»

Londres, 22.—Informem d'habitatge s'han tornat a cometre sabotatges contra la «pipe-line» de l'Irak. Els danys no tenen cap importància.—Falra.

de los fabricantes y operarios, que presidirá V. S. precisamente, con el objeto de formar una Comisión compuesta de igual número de individuos de parte y parte, de su respectiva elección, que determinen los precios de los trabajos; citando con tiempo a unos y otros para que no aleguen ignorancia y puedan todos concurrir al nombramiento de sus comisionados y atenderse a lo que éstos convengan. Esta Comisión deberá reunirse periódicamente de cuatro a cuatro meses para hacer en los precios convenidos las alteraciones que aconsejen las circunstancias; pues en aquéllos deben influir necesariamente los valores de los alquileres, de los viveres y del transporte de las primeras materias, cosas todas que varían con frecuencia.

se penetrará de mis intenciones y de que ni ardiente deseo es el procurar por todos modos la conservación del orden público, que tantos interesados en la ruina de la industria Catalana pretenden conover para sus fines desastrosos; y que bien enterado V. S. de ellos, procederá en este asunto con la reserva y prudencia necesaria mientras ahí no se note agitación alguna, y en llegando este caso lo hará con todo el celo y actividad que es de esperar de la primera autoridad municipal, que es la más interesada en el bienestar de sus conciudadanos. Por consiguiente, excoeso decir a V. S. que mientras no se dejen ver síntomas de disgusto recíproco entre fabricantes y operarios, no haga alteración alguna ni se dé por entendido del recibo de esta comunicación; y que sólo haga uso de mis prevenciones si hubiese llegado o llegase el caso dicho; dándome parte pronto, en todo evento, de lo que ocurra.

«Pel que sembla, no es constituït cap comissió mixta en les localitats els alcaldes de les quals havien rebut la comunicació reservada que hem transcrit. Des de Mataró, on hi hagué, una dies abans, petició d'augment de salari per part dels teixidors, contestà l'alcalde el dia 22 d'abril: «No son exactos los avisos que sin

la Regència—la de 6 de gener— que feia referència a fabricants i treballadors, «para que tenga puntual y debido cumplimiento».

Entestat com estava de treure bon partit del sistema conciliatori, el mariscal Aristizábal avisà de seguida l'alcalde de Barcelona perquè fixés per al dia 5 de maig la nova reunió de fabricants. Tumbé aquell mateix dia 2 de maig del 1841, el cap Superior Polític adreçà a l'Ajuntament barceloní una comunicació a la qual acompanyava còpia del han sobre associacions que acabava de signar — es publicà al Butlletí Oficial del dia 2 — i deia que «esa Corporación municipal, penetrada de lo delicado del asunto, conocerá que no ha podido la Autoridad tocar la cuestión de otro modo más conforme con los intereses que se cruzan en los mismos.» (1).

El han després d'un llarg preàmbul, disponava: «I.—Las Asociaciones, para protegerse y socorrerse mutuamente los trabajadores por medios legales y justos, son permitidas; pero en manera alguna ha de emplearse para ello seducción, coacción ni violencia de ninguna especie, ni contra obreros, sean o no asociados, ni contra

la provincia, una reunión general de fabricantes y operarios, presidida por los alcaldes constitucionales, con el objeto de formar unas comisiones compuestas de igual número de individuos por parte y de su respectiva elección, las cuales, independientemente unas de otras, tuvieran el encargo de fijar periódicamente los precios de los trabajos, teniendo en consideración las circunstancias locales que se enumeran, y dirimiéndose toda discordia por la mayoría de votos de tres personas de criterio que no perteneciesen ni hubiesen pertenecido a ninguna de las dos clases, cuyas personas nombrasen los respectivos Ayuntamientos como autoridades más conocedoras de las circunstancias de los vecinos.»

«Espero de la ilustración de V. S. que

(1) Expedient citat.

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ I TALLERS:
 Carrer Consell de Cent, número 288
 Telèfon: Administració 22
 Redacció 22
 Tallers 22

SUBSCRIPCIONS
 Barcelona, un any 22
 Península, un any 22
 Amèrica i Filipines, trimestre 22
 Els altres països, trimestre 22

NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIÓ **IT** **NACIONAL DEL TREBALL D'ESpanya**

Barcelona, dissabte, 23 d'octubre del 1937

ANY 7

NUMERO 210

EL PROBLEMA DE PALESTINA

JUEUS, ARABS i ANGLESES

El pla anglès, a Palestina, és clàssic: accentuar tant com sigui possible la tensió entre jueus i àrabs a fi de poder ésser indefinidament àrbitre de la situació

Per tal de poder estudiar l'espècie problema de Palestina, que potser no aviat consistirà en l'ordre mediterrani sinó en el d'interès mediterrani semblant al que volen jugar a la nostra Península la go afecia del capitalisme internacional, convé tenir present les més diverses opinions. I si se són moltes els que arriben a admetre la influència perturbadora d'Itàlia a Palestina, no s'han d'oblidar altres factors que hi juguen un paper important. És així com enfocem aquest assumpte el nostre fraternal col·lega etc. Combat Sindicalista, en un article que reproduïm en tota la seva extensió:

El problema palestí, que no és més que un sol sector del problema jueu, ha entrat en una fase prometedora, vers el seu desenllaç. Com a conseqüència dels últims desenvolupaments de la guerra mundial, que a la seva arribada contra els jueus adquiriren un ritme quasi quotidià, i les lites sempre seguides de pillatges de pobles jueus, el Govern britànic decidí instituir una comissió especial que investigués els fets de detall i que presentés un projecte de solució del problema.

Aquesta comissió ha publicat fa poc les seves conclusions. Proposa dividir Palestina en dues zones: una — la part interior — seria assignada a Transjordània i formaria un imperi àrab; l'altra, — el litoral mediterrani — es convertiria

en una república jueva independent. Alguns ciutadans com Jerusalem, reconstruïda al marge d'aquesta, dues formacions, sota el pavelló de la Gran Bretanya.

La proposta, que recorda un xic el judici de Salomó, ha trobat per part dels àrabs com dels jueus una oposició unànime. Si l'últim congrés sionista, celebrat l'agost a Zurich, acceptà les proposicions de la comissió, ho efectua, però, amb la reserva d'un nombre de modificacions que creu poder encalçar en el projecte. Però el projecte ha estat també acceptat, car els polítics que dirigeixen el sionisme internacional esperen ocupar els llocs tan cobejats de ministres, d'ambaixadors i de consells.

El Govern anglès, país mandatari de la Societat de Nacions a Palestina, vol accelerar l'execució del projecte de participació de Palestina; i les últimes notícies rebenes indiquen que serà sempre el mètode fort. El Comitè parirà acabar d'èsser dissolt, i la majoria dels caps àrabs han estat derrotats a les illes Beyrutines, en un camp de concentració que serà especialment construït.

El pla anglès és clàssic: accentuar tant com sigui possible la tensió entre jueus i àrabs, a fi de restar indefinidament àrbitre de la situació.

Certament, els jueus no tenen perquè instal·lar-se en un país que la no és el seu des de fa alguns

segles. Per altra part, la creació d'aquesta ària jueva per Anglaterra vendrà de la Gran Guerra, no havia pogut resoldre el problema jueu, com tampoc la divisió de Palestina en dues entitats polítiques diverses ho podrà ara. Palestina Estat jueu no podrà mai mantenir més de dos milions de jueus, mentre que Polònia, ella sola, posseeix tres milions de jueus, perseguits descaradament per la soldadesca del Govern polonès, i que cerquen refugi.

No hi ha dubte, en canvi, que sense la intermediació d'Anglaterra, els dos pobles, — jueu i àrab — haurien acabat per trobar una solució, sempre que ni l'un ni l'altre transmissin d'imposar la seva voluntat unilateralment. Però els sionistes fanètics per una banda, que venen a Palestina la « Terra d'Israel » que els ha de proporcionar exclusivament i els àrabs rics, per altra part, que perden la preponderància que tenien sobre el poble àrab, que no era més que el seu assa de càrrega, a causa del qual s'enriqueixen, han fet admiradament el joc d'Anglaterra — el de dividir per governar.

A tot això cal afegir que són agents peroradors al servei de Potències estrangeres els que empenyen els àrabs rics i els lleuen als atacs contra els jueus, per tal de sostenir una efervescència útil als seus propòsits de disgregació. La detenció dels anglesos dels

caps paràrabs no deixarà de retirar, més encara les relacions, ja prou lliures entre jueus i àrabs. L'esperança d'una possible intel·ligència entre aquests dos pobles, s'evita cada dia més; i si el Comitè de la Comissió Real vingues a posar-se en pràctica, es tindrà un foc més de hites iressantes i ferotges.

La Confederació General Jueva del Treball (Histadrut), que comprèn el 80 per 100 de la població obrera de Palestina, ha restat fins ara més o menys neutral en la luita entre jueus i àrabs; afegint, doncs, per altra part, que aquesta Confederació està obrera als jueus com als àrabs; però aquesta s'hi adheririen rarament.

Donada la importància numèrica de la C. G. T. de Palestina, és de dubte que no hagi realitzat una major agitació a favor dels atalutats dels jueus àrabs. Uns tindrà d'aquesta dos pobles per unió d'interès, hauria pogut atalutats la potència política anglesa. Però una tasca prou excel·lent hauria estat la de aliar un programa comú per als jueus i àrabs, de hites jueus i contra els grans propietaris de terres àrabs i els dirigents musulmans.

Nhi ha prou de saber, però que la C. G. T. de Palestina està adherida a la Federació Sindical Internacional per a debitar un xic sobre les raons que entrebassen l'elaboració d'aquest programa.

En les condicions actuals de la crisi palestina, una Confederació entre jueus i àrabs hauria pogut modificar molt les coses.

Caldrà que els elements més revolucionaris del Histadrut (són aquests al dret en el camp de les solucions dels problemes del proletariat àrab-jueu per a deduir les conclusions que s'imposen.

EL SUBCOMITÈ

El delegat soviètic refusa la proposició d'Eden de retirar simbòlicament un miler de voluntaris de cada costat

L'UNICA PROPOSICIÓ QUE LA U. R. S. S. PODRIA ACCEPTAR SERIA UNA RETIRADA DE VOLUNTARIS QUE S'EFFECTUES SOTA LA PROPORCIÓ DE CINC «VOLUNTARIS» DE FRANCO, PER UN DEL GOVERN DE LA REPUBLICA

Londres, 22. — La sessió d'aquesta tarda del Subcomitè de no intervenció ha durat quatre hores i mitja. En el curs d'aquesta sessió s'ha pogut notar que l'opinió que havia regnat després de la darrera sessió, havia minvat considerablement.

El tema a discutir era el de la retirada simbòlica dels voluntaris.

El delegat soviètic, Maixki, ha fet una declaració en la qual ha ratificat la posició soviètica, ja coneguda, en el sentit que primer s'ha d'efectuar la retirada completa dels combatents estrangers, i després estudiar la concessió dels drets de treballar.

A conseqüència d'aquesta declaració, el delegat italià ha amenaçat amb retirar-se del Subcomitè.

Péres ha preguntat a Maixki si els Soviets formularien objeccions fonamentals a una atenció dels Governos en l'ordre previst.

Maixki ha contestat categòricament que no pot assistir a les deliberacions del Comitè simplement com a observador, sinó que ha de participar en totes les tasques.

Edeu diu aleshores que, en aquest cas, «realment no val la pena de continuar la discussió».

Grande formula objeccions a l'ètica de la retirada simbòlica, i diu que aquesta significa una negativa latent d'acceptar el pla britànic.

Tant el delegat italià com el portuguès declaren que llurs Governos no es consideraran obligats a reconèixer les xifres que publicin les comissions internacionals que s'han enviat a Espanya, sobre el nombre de voluntaris de llurs països.

ment aquesta proposició i declara que l'única proposició que el Govern de la U. R. S. S. podria acceptar seria una retirada de voluntaris que s'efectués sota la proporció de cinc voluntaris partidaris de Franco per un partidari del Govern de la República.

Segons l'Agència Reuter, en el cas que no es pogués vèncer les dificultats que es plantejaven per a la retirada de voluntaris, seria abandonat totalment aquest projecte.

D'avui a dimarts, que tornarà a reunir-se el Subcomitè, s'elaborarà un projecte de resolució definitiva relativa a la retirada simbòlica de voluntaris i a la tramesa d'una Comissió Internacional a Espanya.

Aquest projecte, després d'èsser informat pels Governos interessats, serà sotmès a l'aprovació del Subcomitè en la reunió de dimarts.

Les principals punts que contindrà aquest projecte són:

Primer. — Retirada de tots els voluntaris i combatents a Espanya, sota el control internacional.

Segon. — Preparar-se per a efectuar una retirada simbòlica preliminar immediata.

Tercer. — Nomenament de les dues Comissions que seran tramèses a Espanya per a efectuar el

control de la retirada, i per tal de fixar les condicions mitjançant les quals podrien ésser concedits els drets de treballar.

Quart. — Nova declaració de les potències signatàries de l'acord de no intervenció, en la qual declaració es comprometran una vegada més a no permetre l'expedició de voluntaris a Espanya.

Cinquè. — Restabliment i reforçament del control terrestre i aeri.

— Falca.

EL COMUNICAT

Londres, 22. — En acabar la reunió del Subcomitè de no intervenció ha estat publicada la següent nota oficial:

«El Subcomitè ha preparat una sèrie de proposicions que seran discutides en el projecte de resolució que serà sotmès al Comitè principal.

Aquestes proposicions determinen els mitjans de resoldre els principals punts en litigi.

El Subcomitè ha acceptat unànimement de posar el contingut dels respectius Governos aquests projectes al resumit.

El Subcomitè tornarà a reunir-se dimarts, a les quatre de la tarda — Falca.

NO ES AQUEST L'AJUT QUE ESPERAVEM

...Fallejant la Prema, trobem sovint les declaracions arbitràries d'aquest o d'aquell personatge que té un interès a breu alça en l'entitat obrera internacional. No cal dir que l'home es dóna en protesta d'existència envers els treballadors espanyols, als quals desitja bona sort i molts anys de salut. Quan més, s'empenyen a promoure una campanya de propaganda a realitzar al seu país, el resultat de la qual serà que serà estretament relacionat per als nostres interessos, etc., etc.

Es la línia de sempre. Molt prometedor, molta frase bonica, el capdell per a deturar-nos sols i establir. Exactament, la mateixa línia dels nostres polítics, aquests bons «tempers» que concreten llurs atencions en un descauall de paraules.

Si no fos per aquella legió d'homes bruts i romàntics que venen de fora, animats d'una més bona desitja de cooperació efectiva, caldria desconfiar l'existència d'uns amics de la nostra causa, més enllà de la frontera francesa. Fanta persuasiva, i tan poca feta, és per a arribar a l'última de l'home més fíat. Molt d'ordre, acord, resolucions... Coses que ja l'efecte d'un pot d'aigua en un cas que no esperem altra cosa que menjar!

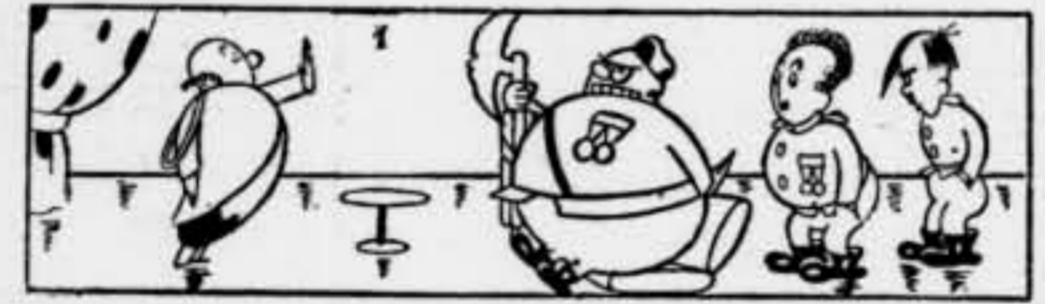
Podríem dir-nos els camarades de l'exterior que els espanyols no som el centre del Món per a exigir que l'interès internacional es concentri entorn nostre. Podríem dir-nos — qualitat no els manquen per a fer-ho — qualques subtils que s'adrecassin a fer-nos comprendre que el sacrifici del Poble antifeudista d'aquesta terra, s'obra de l'Àfrica, és necessari per a conservar l'equilibri europeu; i nosaltres, que som resignats i fatalistes, com a bons veïns i quasi parents d'aquests salvatges que Franco utilitza contra nosaltres, ens ocomhortem amb la sort que la Història determini reservant-nos, així sí, prou per a demorar els passadgers que no ens convinguin, amb les angles, amb les dents i a plantafada seva.

Com si no les ja més d'un any que estem en guerra, com si no haguéssim tingut temps de preocupar-nos del nostre problema, les organitzacions internacionals persisteixen en la

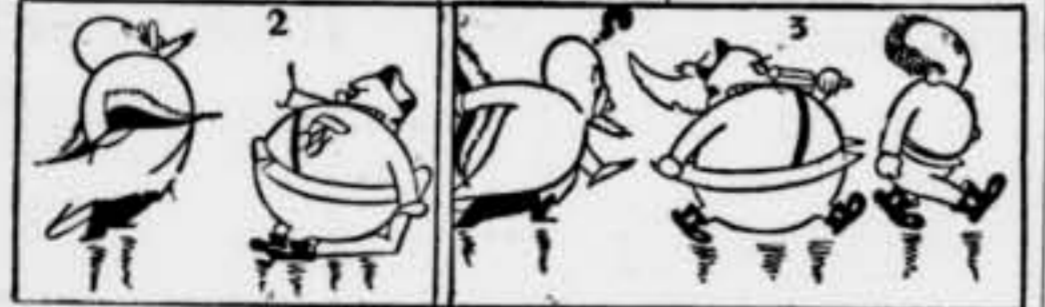
concreció d'una línia que un dia pagaran cara. No ignorem pas els — els, ignorem pas els que passen! — que Itàlia s'ha ficat a casa nostra amb més de 100.000 homes (30.000 més que els fills de Sant Lluís) i amb una gran profusa d'estudis de guerra, que nosaltres, si no fossin alguns amics de fora, hauríem d'aguantar a patir descobert... I ens surten, ara, amb la declaració de botina... al Japó! Molt necessari! Ajuda als companys sionistes tant com pugueu, però ja que no ens heu atès tal com mereixíem, decidim a establir el camió d'Itàlia, d'Alemanya, de Portugal, i qui sap si d'Irlanda; i si tant que atò us es placent, si consideren que els interessos de la r tra nació respectiva estan per davant de la nostra causa, llavors pliquem el ram, i que cada foll segueixi el seu tema.

No pensin, però, els internacionals d'estar per casa que els antifeudistes d'aquest inconsiderat país llancem el cable o el crit de S. O. S., emportant pel país. Que si els són capaçs d'aguantar els deserts d'una gran guerra, — que no la podem sentir com nosaltres sentim la nostra, perquè arribem menats en els espanyols ament solitari —, els fills d'aquesta terra aguantarem l'acompanyament del fricció internacional... sentit per, amb ajuda, ben conscients del preu que costa una llibertat sense la qual no podem pensar que es pugui tenir, per molta que sigui la línia que hom guafi.

JOAN DEL PI

L'ORDENANÇA. — Un membre de la Societat de Nacions desitja veure-us.

L'ENVIAT ESPECIAL. — Vine a cercar la resposta de l'afar dels «voluntaris».

MUSSELENI. — Us hanen d'esperar un moment.

L'ORDENANÇA (que ja és molt vell). — ¿Per què no us moveu mai d'aquí?

L'ENVIAT ESPECIAL. — Espero la resposta de Mussolini sobre el cas dels «voluntaris» d'Espanya.

L'ORDENANÇA. — La guerra d'Espanya, fa quaranta anys que es va acabar, talhe...!

HA DIT UN ADMINISTRADOR DE LA BANCA MORGAN

«ELS ESTATS UNITS NO PODEM OBLIDAR ELS PAISOS DEMOCRÀTICS QUE TREBALLEN PER ASSEGURAR EL BENESTAR DE TOTS I EL MANTENIMENT DE LA PAU MUNDIAL»

Chicago, 23. — A la seva tornada d'Europa, un dels administradors del Banc Morgan, Thomas W. Lamont, dóna una conferència al «Commonwealth Club», sobre la situació al vell continent.

Estima Lamont que no hi ha perill de guerra, insoferta en el pla de la guerra en què vivim la majoria dels pobles d'Europa i sobre els considerables esforços que fan els homes d'Estal per a salvar la pau: «Un dels aspectes més encoratjadors de la situació europea és la col·laboració activa de França i Anglaterra, que ha crescut en el curs dels dos últims anys. Les dues grans democràcies estan fermament compromeses en el cas de la pau i constituirien un potent baluart contra la guerra».

Després d'haver estudiat la situació a Orient admet sobre el particular que els bancs, embargaments i sancions no representen res si no van ajudats per diques armats.

Lamont estudia la forma amb que els Estats Units podrien participar a una obra de cooperació internacional a favor de la pau: «El poble americà — diu — no abandonaria la seva política tradicional consistint en no ficar-se en les querrelles exteriors, però, considerant la interdependència absoluta que existeix avui entre tots els pobles del Món, el nostre objectiu pràctic ha d'èsser fer profundament i posadament per evitar les guerres que provoquen a tot arreu danys inevitables. Malgrat que considerem potent i gran el nostre país, no podem oblidar els grans països democràtics del Món que treballen conjuntament per a assegurar el millor benestar per a tots i el manteniment de la pau mundial. — Falca.

En cada poble, en cada barriada, cal que sigui organitzada una Secció de «Solidaritat Internacional Antifeudista». La causa del poble ha d'èsser seguida pel poble.

La causa de la solidaritat, en ésser al poble el qui la presta, ha d'èsser administrada pel poble.

«Solidaritat Internacional Antifeudista» no depèn de cap partit polític, perquè la solidaritat ha d'èsser documentada de tot interès de treball i de tot particularisme.